

PATRONALS A LA CATALANA

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

No sorprèn que, amb el seu historial, el Sr. Cuevas encara pensi que els empresaris actuen com ho feien en temps de la dictadura. Aleshores, la gran majoria eren catalans i alguns d'ells van fundar la institució que ara presideix aquest personatge acompanyat de les seves comparses. El temps passa, el col·lectiu empresarial de tot l'estat ha crescut i els catalans han quedat en minoria, de manera que qui remena les cireres no té cap obediència cap al nord-est. Les institucions empresarials d'aquí, Foment, Cercle, PIMEC o Cambres, s'han fet un tip de gemegar, primer amb la boca petita i cada cop més descaradament. Però ja se sap que a Madrid, als catalans, els tenen la mida ben presa; la llagrimeta, bones paraules, un acudit i no ha passat res! Tant se val que sigui un boicot kafkià, una candidatura renovadora, un AVE sense ales, uns peatges exclusius o un aeroport segrestat. Això sí, allà fan pinya davant qualsevol amenaça perifèrica, perquè saben que la pinya d'aquí es fon com el gel.

Potser el Sr. Cuevas es pensa que ser empresari en aquest racó de món és bufar i fer ampolles. Va errat. Té molt de mèrit per l'esforç que requereix, perquè la generosa solidaritat del país implica uns costos més elevats. És hora de dir que molts empresaris que lluiten en clar desavantatge per ser competitiu no se senten representats per les organitzacions, quan aquestes s'empassen l'orgull –si més no d'emprenedor- una vegada i una altra. Fins i tot, ara, algun dels més ofesos justifica el Sr. Cuevas, dona la culpa de les seves paraules a la política i, amb un copet a l'esquena, es queda tan content. A la manera clàssica. Sort que hi ha formes alternatives de fermesa i coherència empresarial! Al pas que anem i amb incidents del tipus Cuevas, aviat les veurem en escena.